

گه پانه وهی رووچیک

ئه ژین فههمی

دهمه و ئیواره بوو، که هاتمه بهردهرگه و باران دهباری، له گهل بارانباراندا «من و یاسین» دواین له باره ی ئه و ترسه ی له دلما ده بوو. دواتر ئه و رووی خو ی وهرگه پرا و منیش چاوم له سه ری هه لئه گرت، له پره هه وره تریشقه ونی کرد و دیار نه ما، به لام من نه مزانی بو ئه مه روویدا. هه میشه چاوه رییم باران له گهل خو ی بیاری ئینه وه... ته ق ته ق ته ق دهنگی دهرگه دیت، بچو دهرگه بکه وه بزانه باو کته؟ هه میشه نائومید ده بم به و له دهرگه دانه.. له دوای روشتنی یاسین هه میشه نائارامم، حه ز ناکه م هه چ پیاویک بییم. ویستم به ته نیا بزیم له گوند و کار بکه م بو بزویوی، به لام له بهر «دلسوز» ی کچم، له شار مامه وه، چونکه له گوند هه لی نه ده کرد. «دلسوز» ئیستا ته مه نی (۲۶) زستانه. من به لئیم پیداهه، که باسی پیوه ندیی نیوان خو م و یاسینی باوکی بو بکه م، بهر له هاوسه رگریی له گه لی... تازه مالمان باری کردبووه ئه و گه ره که ی مالی یاسینه وه. من، به ریکه وت ئه وم بینی، ئه ویش ئه وساته بوو، که زلم ده کرده ناو سه له ی دهره وه. منی بینی و سلای تازه دراوسینه تی لیکردم، ئه و ریکه وتانه زورجار رووی دها، من و ئه و له ته مه نیک دابووین، له سه ره تادا هوگر بوون له لای ئه و دروست بووبوو، چونکه له هه ر شوینیک ده بووم، به دوامه وه بوو، سهیری ده کردم، هه میشه چاوه ریی دهره تیگ بوو، تا قسه م له گه لدا بکات. منیش به شه رمیکی کچانه وه سه یرم ده کرد، وهک ئه وه ی، که داواکاریم هاتبی. ئه و کاتانه ی که من فلووتیشم لیده ده، ئه و زیاتر له و ژووره ده مایه وه، که بهرانبه ر ژووره که م بوو، واپیده چوو ژووره که ی خو ی بیته. شه وانه ش، که من فلووته که م لیده ده، ده مبینی په نجه ره که ی والا کردوه، به سوژیکی زوره وه گوئی ده گرت و لئی ده پروانیم. خووی به وه گرتبوو هه موو شه وی بهرله خه وتن گو ی بو لیدانی فلووتم بگری. که ده شه هاتمه دووکانی کولانه که مان

بۆشت كړين، ههميشه حسابهكې بۇ واسل دهكردم. تا رۇژيكيان به مهراقهوه پيى وتم: با بتكهم به شازنى خۇم، له مالئك بژين پر بيت له ميوزيك و جوانيى، پرتهقالهكهم چيت گوت.. قايلى بهمه؟ منيش هيچ گويم پينهدا و توورپه بووم بۇ وتنى ئەمه، بهلام له دلشوهوه پيم خوښبوو. زورجاريش، كه به ماندوويى دهيبينيم دهيووت: بۇ ئاوا شهكته ديارى، دهليى پرتهقالى، ئاوت تيدا نهماوه. منيش وا خۇم پيشان ددا، كه توورپه بووم، كه دهيبينيم ئەو جوړه قسانهى بۇ دهكردم.

من كه له ژوورهكهم له ئاوينه سهرى خۇم دهكرد، دهميينى، كه ياسين له ئاوينهكهم له پشتمهوه دياره و بۇم پيدهكهنى، منيش نيگايهكى شيرينم بوى دهكرد. من سهرهتا ههستم بهو خوښهويستيهى ناخم نهدهكرد، كه خوښمهوويت، بهلام ههستم شاردبووهو تاماويهك، تا وايليهات نهمتوانى رهتې بكهمهوه و بووين به خوښهويست. ههركه دهيبينيم ههردوو دهستى بۇ سلاو بهرز دهكردهوه، بۇ ئەوهى خندهم ببينى و به دهستهكانى رپووخسارى دهشاردهوه. ئەم ياريانهى ههبوو بۇم. ئەو ههميشه له ههولى ئەوهدابوو منيش وهك ئەو ليى نزيك بم. من ههميشه رهم دهكردهوه. بهلام له كاتى دهستگيرانداریيدا سنورهكانى تپهپاند و بهبى ويستى خۇم ليم نزيك بووهوه و تا وايليهات تو دروست بووى.. هيشتا ئەلقهى دهستگيرانيم لهدهستى راستهوه نهبردبووه چهپ، ههموو شهوى سهرينهكهم تهر دهبوو، نيگهرانى ئەوه بووم چۇن بتوانم ئەو ساوايهى لهناو مندا دروست بووه، بيشارمهوه، پيش ئەوهى هاوسهگرېي بكه. بهلام نهمهيشت كهس بهمه بزانى. دهمويست ئەمهى پيبلېم. ئەوهبوو دهمهويئوارهيهك بارانيكى بهخورپه دبارى و هاتمه بهردهرگه، بۇ يهكه مين جار بهنيگهرانيى ياسين منى بينى، هات بۇلام و من نيگهرانى خۇم پيى گوت: زور نيگهرانم لهو نزيكبوونهوهى ئەو رۇژه، كه ساوايهك دروست بوو، من دهبى چيبكه؟

بهلام ئەو پيى گوتم: دواى ماويهكى كه، ئيتر هاوسهگرېي دهكهن، خهمت نهبيت پرتهقالهكهم.. ههندي قسهى ترمان كرد،

ورده ورده باران تەپى دەکردىن. ئىتر ئەو پووى وەرگىرا دواوہ
 و لەگەل ھەورە تریشقەدا دیارنەما و ون بوو. تاسام و چۆکم
 کەوتە عەرزەوہ. نەمدەتوانى کەس تىبگەيەنم: پۆشتووہ بۆ گەشت،
 بەلام دیتەوہ.. ھەمیشە ئەو درۆيەم لەگەل ھەمووان دەکرد. زیاتر
 دایکم لى دەپرسىم: چەند مانگىكى بەسەرپابوورد نەھاتەوہ،
 بە مالە باوانىشى نەوتووہ بۆکووى دەچم، بەتۆى نەوتوہ کەى
 دیمەوہ؟ نا، بۆ ھاتنەوہى بەمنى نەوتووہ. بەلام، دەزانم دیتەوہ.
 ھەر شتىكى لىبەسەرىت، کە نەتوانم چاوەرپى بىم، دەبى چاوەرپى
 بىم، لەبەرئەوہى ناتوانم لەگەل کەس دابم، تادەھات زگم بەرزتر
 دەبووہوہ، باوەریشم نەدەکرد بەو مردنەى، لەبەرئەوہى گۆرى
 نەبوو. ئەو ساتەم لەبیرە، کە ھەر لە خەيال دەچوو، ون بوو،
 نازانم بۆکووى چوو.. من ھەر تەنیا دەتوانم چاوەرپى پوودا و بىم،
 نازانم دەبى چىکەم. تا دیتەوہ لىم ناگەرپىن چاوەرپى بکەم و بلىم
 ئەگەر ھەرشتىکت لىبەسەرھاتى دواى تۆ ناژم، ئەمە درۆيەكى
 گەورەيە، کە ئەم قسانە بکەى، لەبەرئەوہى پەنگى دواى ئەو
 ھەستوسۆزىكى دىکە داگىرت بکات و عەشقى يەکەمت لەبیر بکەى.
 بەلام من دەرفەتى ئەوہم نەبوو، کە واشىلىم، لەبەرئەوہى
 بەدروستبوونى زگمیان زانى و زۆر ناشىرىن دەریان کردم.
 لەبەرئەوہى تۆيان لەزگم بەحەرامزادە دانا، چونکە ھاوسەرپىم
 پىکنەھىتابوو. جا «دلسۆز» کەم پۆشتەم و لە دوورى ھەمووانەوہ
 بە تەنیا ژيام، نارەحەتى زۆرم چەشت تا شوینىکم دۆزىبىوہ بۆ
 حەوانەوہ و ئازارى زۆرم بىنى تا تۆ بووى لەمن. بەلام مندالىى تۆ
 لە مندالىى من نەچوو، لەبەرئەوہى من پىگەم بەوہ نەدا، کە تەنیا
 لە مندالىى سۆزت بەدەمى و لە گەورەبوونت دەرت بکەم. کە مندال
 بووین، دایکم شەوانە لەنىو جىگەکەى دەھاتە دەروہ و بەتانى
 بەسەردا دەداینەوہ، کە لەسەرمان لاچوو بوو، خۆمان گرمۆلە
 کردبوو و دەستمان لەنىو ئەژنۆمان دابوو، کە گەرم دەبووینەوہ
 قاچمان درىژ دەکردەوہ. ھەموومان تىکەل دەنووستىن لە پىزىک،
 دایکم دوو دۆشەكى بە پانىی دادەنا لە خوار يەکتەرەوہ، تا درىژ
 بىت و بەشى ھەمووان بکات، ئەو پراختنە ھەر کە بچووک بووین

بهشی دهکردین، ئیتر که گه وره بووین قاچمان لیوهی دههاته خوار، تا خواره وهی چۆکمان. کهچی ئیستا هه موومان له ریزیکی نانووین و گه وره بووین، من له و ماله دا نه ماوم و ده رکراوم، نازانم ئیستا هه مووان چۆن ده ژین، ئیستا که وهک ئه و سا نییه خه و خو راک کۆمان بکاته وه، بیرری سفره ی به یانیان ده که م، نانخواردن له گه ل ئه و اندا خو ش بوو، که باوکم له سه رووی هه مووانه وه داده نیشت و سه بیرری هه مووانی ده کرد، بیرری گالته و پیکه نین و توور په بوونه کانی ده که م، بیرری هه موو شتیکی ده که م، په نگبی ئیستا مردبی و هه مووانی جیهیشتبی.. بیرری حیکایه ته کانی هه ندی شه وانی دایکم ده که م به رله خه وتن، که ده یوت: هه بوو نه بوو... که (یاسین) یش به گۆرانیی بو ی ده وتم: ((هه بوو نه بوو عه شقی رۆژی له پۆژان ئازیزی))... که که م له مندا لیبیه وه هه ر واده زانی باران باوکی بۆ ده بارینی، هه ر سه ره تانکه ی بوو.. ئیستا که که م له و مانای چاوه روانیبیه تیده گات، چونکه ئه و ئیتر گه وره بووه.. حه زی ده کرد باوکی بینبیا و پیی وتبا: باوکه من ئیتر گه وره بووم له باوه شم ناگری؟ تا باوکیشی به سۆزه وه باوه شی پیدا کردبا و دهستی به پرچی داهینابا.

من وا ههست ده که م یاسین دیته وه و له گه لماندا ده ژی، نازانم بۆ وا ههست ده که م، هیشتا ده توانم چاوه ری بم تا دیته وه. بۆنی ده که م، وا ههست ده که م له دووره وه دیت، نزیک ده بیته وه و له کاره کانی «سه لما» که ی ده پرسیته وه. له وه ده چیت ئه و جار هیان ئه و له ده رگه دانه ئه و بییت، نا، بۆ ده بی ئه و بییت، ئه و نییه. له به ره ئه وه ی ئیره پینازانی و په نگبی بشمینی نه مناسیته وه، ئه و، ده مه و ئیواره بوو، که له گه ل باراندا رۆشت. نا، نابی ئه و بییت، له به ره ئه وه ی ئیستا باران ناباری تا له گه ل خو ی بیبارینی. ده بی ئه و بییت؟ نا، ئه و نییه. دلسۆزه که م، ده رگه یه مه یکه وه، با نا ئومید نه بم.

***